

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 249/2018-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 5. apríla 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej, zo sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 7 D 81/2014 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 10 CoD 1/2017, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. marca 2018 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]

██████████, ██████████, ██████████, a ██████████, ██████████
██████████ (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, ktorou namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 D 81/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“) a Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 CoD 1/2017 (ďalej aj „odvolacie konanie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia sú účastníkmi dedičského konania (manželka a deti, pozn.) po zomrelom ██████████, ktoré začalo uznesením okresného súdu zo 4. apríla 2014. Okresný súd vydal vo veci meritórne rozhodnutie – uznesenie sp. zn. 7 D 81/2014 z 9. decembra 2016, ktoré bolo v odvolacom konaní uznesením krajského súdu sp. zn. 10 CoD 1/2017 z 30. augusta 2017 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie okresnému súdu. Spis bol okresnému súdu vrátený 9. októbra 2017.

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uvádzajú:

„... I napriek skutočnosti, že odo dňa začatia tohto konania uplynuli už 3 roky a 11 mesiacov, do dnešného dňa nie je toto konanie právoplatne skončené. Dňa 9. 12. 2016 bolo vo veci vydané meritórne rozhodnutie - uznesenie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7 D 81/2014-320 zo dňa 9. 9. 2016, ktoré bolo na naše odvolanie zrušené uznesením Krajského súdu v Žilina sp. zn. 10 CoD/1/2017-359 zo dňa 30. 8. 2017. Odtedy nebolo vo veci vydané žiadne meritórne rozhodnutie.

Právna a faktická zložitosť veci, o ktorej všeobecný súd rozhoduje nezbavuje všeobecný súd zodpovednosti za prieťahy v konaní. V konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7 D 81/2014, Dnot 35/2014 nejde o právne zložitú vec. Ide o dedičskú vec, ktorá tvorí súčasť bežnej rozhodovacej činnosti odporcov v 1. a 2. rade ako všeobecných súdov. Výklad a používanie právnej úpravy v oblasti dedenia sú stabilizované a preto ich z právneho hľadiska nemožno považovať za zložité. V oblasti dedenia existuje rozsiahla súdna judikatúra, ktorá je stabilná.

Táto dedičská vec nie je ani skutkovo zložitá.

Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach sp. zn. II. ÚS 154/2015 zo dňa 6. 10. 2015, všeobecný súd je povinný zabezpečiť aj v súvislosti s úkonmi, ktoré realizuje poverený notár /súdny komisár/ rýchlou a efektívnou dedičského konania. Odporca v 1. rade teda zodpovedá za prieťahy spôsobené notárkou [REDAKOVANÉ], pretože ju poveril úkonmi súdneho komisára v tejto dedičskej veci. Súdna komisárka [REDAKOVANÉ] nestihla súdom určenú lehotu na vybavenie tejto dedičskej veci. Táto dedičská vec do dnešného dňa nie je skončená. Súdna komisárka [REDAKOVANÉ] do dnešného dňa nevydala osvedčenie o dedičstve a odporca v 1. rade nevydal uznesenie súdu o dedičstve.

Konanie súdnej komisárky [REDAKOVANÉ] v tejto veci je možné pokladať za konanie spôsobom, ktorému chýba účelnosť a efektívnosť, čo má výrazný vplyv na doterajšiu dĺžku konania v tejto dedičskej veci. Jediným cieľom konania súdnej komisárky [REDAKOVANÉ] je navýšiť čistú hodnotu dedičstva a tým maximalizovať svoju odmenu. V tejto dedičskej veci sú opakované prieťahy spôsobené súdnou komisárkou [REDAKOVANÉ], čím sa toto konanie neúmerne predlžuje. Samotná skutočnosť, že toto dedičské konanie trvá už 3 roky a 11 mesiacov preukazuje porušenie nášho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Právo nás, sťažovateľov v 1.-4. rade na súdnu ochranu sa stáva iba iluzórnym právom.

Odporca v 2. rade až 10 mesiacov rozhodoval o našom odvolaní zo dňa 3. 10. 2016 proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7 D 81/2014-320 zo dňa 9. 9. 2016, hoci išlo o skutkovo a právne jednoduchú vec. Tým odporca v 2. rade zapríčinil prieťahy v tomto konaní. Uznesením Krajského súdu v Žilina sp. zn. 10 CoD/1/2017-359 zo dňa 30. 8. 2017, ktoré bolo doručené odporcovi v 1. rade až dňa 9. 10. 2017, bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7 D 81/2014-320 zo dňa 9. 9. 2016 a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Odvtedy nebolo vo veci vydané žiadne meritórne a ani žiadne procesné rozhodnutie.

... je zrejmé že my, sťažovatelia v 1. - 4. rade sme v tomto dedičskom konaní nespôsobili žiadne prieťahy. Prieťahy v tomto konaní opakovane spôsobuje notárka [REDAKOVANÉ] ako súdna komisárka a znalec [REDAKOVANÉ]. Odporca

v 1. rade toto správanie súdnej komisárky [REDACTED] a znalca [REDACTED] toleruje...

I napriek nášmu návrhu na odňatie veci táto dedičská vec nebola súdnej komisárke [REDACTED] odňatá. My, sťažovatelia v 1. - 4. rade sme využili zákonný prostriedok na zmenu súdneho komisára v tejto dedičskej veci, čo je naše právo. Iný súdny komisár by našu dedičskú dohodu o cene nehnuteľností patriacich do dedičstva akceptoval a k vzniku prietahov by nedošlo. Súdna komisárka [REDACTED] v tejto veci preukázateľne spôsobuje prietahy čo podľa § 175zb ods. 1 OSP bolo dôvodom na odňatie veci súdnej komisárke [REDACTED]. I napriek tomu odporca v 1. rade uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7 D 81/2014-224 zo dňa 26. 8. 2015 rozhodol tak, že zamietol náš návrh na odňatie veci súdnej komisárke...

V tejto dedičskej veci mohlo byť rozhodnuté už na pojednávaní konanom dňa 29. 7. 2014. Súdna komisárka [REDACTED] na tomto pojednávaní bezdôvodne nerozhodla a nerešpektovala našu dedičskú dohodu podľa § 175o ods. 1 druhá veta OSP o cene nehnuteľností... Na pojednávaní konanom dňa 29. 1. 2018 súdna komisárka [REDACTED] akceptovala našu dedičskú dohodu o cene týchto nehnuteľností v sume 30.000,-EUR, hoci nedošlo k žiadnej zmene skutkového stavu...

Pri svojom výsluchu na pojednávaní konanom dňa 2. 8. 2016 nebol znalec [REDACTED] schopný preukázať pravdivosť svojich tvrdení o tom, že sme mu neumožnili vstup do rodinného domu...

Za našu údajnú nespoluprácu so znalcom [REDACTED] nám boli uložené poriadkové pokuty uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 7 D 81/2014-159 zo dňa 28. 4. 2015, voči ktorému sme riadne a včas podali odvolanie. O tomto našom odvolaní odporca v 2. rade do dnešného dňa nerozhodol...

V súčasnosti je zrejmé, že toto znalecké dokazovanie bolo neúčelné a nehospodárne a vznikli ním zbytočné výdavky v sume 330,67 EUR, ktoré máme zaplatiť my, sťažovatelia v 1. - 4. rade.

Bolo naším právom podať námietku zaujatosti voči osobe znalca [REDACTED], ale odporca v 1. rade túto našu námietku zaujatosti bezdôvodne zamietol... [REDACTED] nemá dostatočné odborné vedomosti a znalosti v odbore stavebníctvo...

Bez právoplatného rozhodnutia o nadobudnutí dedičstva už 3 roky a 11 mesiacov pretrváva stav našej právnej neistoty o tom, čo sme my, sťažovatelia v 1. - 4. rade ako dedičia nadobudli po neb. [REDAKOVANÉ]. Takýto stav je v právnom štáte ústavne neakceptovateľný a hrubým spôsobom zasahuje do našich vlastníckych práv, keďže podľa § 460 Občianskeho zákonníka sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa. My, sťažovatelia v 1. - 4. rade nemáme možnosť riadne užívať nehnuteľnosti patriace do dedičstva po neb. [REDAKOVANÉ], ktorý je naším nebohým otcom a manželom. Taktiež nemáme možnosť reálne disponovať s týmito nehnuteľnosťami.

Ja, sťažovateľka v 1. rade vzhľadom na môj vysoký vek /59 rokov/ a moje vážne zdravotné problémy odôvodnene predpokladám že sa nedožijem právoplatného skončenia dedičského konania po mojom manželovi [REDAKOVANÉ].“

Na základe uvedenej sťažnostnej argumentácie sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd po prijatí ich sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo a Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7 D 81/2014 porušené bolo.

Okresnému súdu Námestovo prikazuje, aby v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 7 D 81/2014 konal bez zbytočných prietáhov.

[REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2.000,- EUR, ktoré sú jej Okresný súd Námestovo a Krajský súd v Žiline povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

[REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2.000,- EUR, ktoré sú jej Okresný súd Námestovo a Krajský súd v Žiline povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

[REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 2.000,- EUR, ktoré sú mu Okresný súd Námestovo a Krajský súd v Žiline povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

██████████ priznáva finančné zadostúčinenie v sume 2.000,-EUR, ktoré sú mu Okresný súd Námestovo a Krajský súd v Žiline povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Námestovo a Krajský súd v Žiline sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne ██████████, ██████████, ██████████ a ██████████ trovy konania v sume 940,89 EUR...“

Prílohu sťažnosti tvorí aj vyjadrenie predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr. 4524/2015 z 5. augusta 2015, z obsahu ktorej vyplýva nasledujúci priebeh konania a hodnotenie sťažovateľmi namietaných prietáhov v napadnutom konaní predsedníčkou okresného súdu:

„Zo spisu 7 D/81/2014 som zistila tieto skutočnosti:

- dňa 4. 4. 2014 bolo súdu doručené Mestom Trstená oznámenie o úmrtí ██████████, zomr. ██████████

- uznesením zo dňa 4. 4. 2014 súd začal konanie v dedičskej veci a zároveň poverením zo dňa 4. 4. 2014 poveril notárku ██████████ ako súdneho komisára na vykonanie potrebných úkonov vo veci prejednávania dedičstva po poručiteľovi

- notárka dňa 8. 4. 2014 predvolala ██████████ na deň 16. 4. 2014 na predbežné šetrenie dňa 17. 4. 2014 bola spísaná zápisnica o predbežnom šetrení

- notárka požiadala o súčinnosť dňa 17. 4. 2014 ██████████, spol. ██████████, Okresný úrad Tvrdošín - odbor katastrálny, pričom LV bol z katastrálneho odboru doručený dňa 20. 5. 2014

- na deň 29. 7. 2014 bolo nariadené pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito

- výzvou zo dňa 12. 8. 2014 adresovanou JUDr. Vajdovi na predloženie ocenenia ku dňu smrti poručiteľa rod. domu sup. č. ██████████ s pozemkom, na ktorú právny zástupca reagoval oznámením doručeným notárskemu úradu 10. 9. 2014

- uznesením zo dňa 17. 9. 2014 súd ustanovil súdneho znalca na vypracovanie znaleckého posudku a zároveň uložil účastníkom konania zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania

- dňa 8. 10. 2014 (doplnené 10. 10. 2014) podali dedičia prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie voči uzneseniu a zároveň vzniesli námietku zaujatosti ustanoveného znalca

- uznesením súdu č. k. 7 D/81/2014-122 zo dňa 2. 1. 2015 súd ustanovil [REDAKOVANÉ] na vypracovanie znaleckého posudku, zároveň uložil účastníkom konania - dedičom, aby zložili preddavok na trovy znaleckého dokazovania dňa 12. 2. 2015 (doplnené 13. 2. 2015) dedičia prostredníctvom svojho právneho zástupcu podali námietku zaujatosti znalca

- uznesením súdu č. k. 7 D/81/2014-131 súd rozhodol, že znalec [REDAKOVANÉ] nie je vylúčený z vypracovania písomného znaleckého posudku oznámením doručeným súdu dňa 26. 2. 2015 znalec oznámil, že mu nebolo umožnené zo strany dedičov vykonať miestne šetrenie

- výzvou zo dňa 25. 2. 2015 súd vyzval dedičov pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty, že ako účastníci dedičského konania sú povinní na výzvu znalca niečo vykonať alebo znášať

- oznámením doručeným súdu dňa 16. 4. 2015 znalec opätovne oznámil súdu, že mu opätovne nebolo umožnené dedičmi vykonať miesme šetrenie

- uznesením súdu č. k. 7 D/81/2014-159 zo dňa 28. 4. 2015 bola uložená dedičom poriadková pokuta, voči ktorému bolo podané dňa 14. 5. 2015 (doplnené 18. 5. 2015) odvolanie zo strany dedičov

- dňa 22. 7. 2015 bol súdu doručený návrh dedičov na odňatie veci notárke, o ktorom doteraz nebolo rozhodnuté.

Z prehľadu procesných úkonov som nezistila zbytočné prietahy zapríčinené konajúcim súdnym komisárom. Z prehľadu úkonov je zrejmé, že na dĺžku konania v tomto prípade mali vplyv viaceré skutočnosti: jednak využívanie procesných oprávnení Vás ako dedičov (podanie námietky voči súdnemu znalcovi, konajúcemu súdnemu komisárovi) a hrubé sťažovanie postupu v konaní, neuposlušnosť príkazu súdu - umožnenie vstupu do oceňovanej nehnuteľnosti súdnemu znalcovi, za čo Vám bolo uloženie poriadkové opatrenia. Vzhľadom k týmto skutočnostiam, považujem Vašu sťažnosť za neopodstatnenú.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde okrem iného vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo

slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd zároveň osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv neexistujú zásadné odlišnosti (napr. I. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03), čo umožňuje preskúmať ich namietané porušenie spoločne.

II.1 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovatelia namietajú porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu vyplývať aj z toho, že k namietanému porušeniu označených práv má dochádzať v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

Z judikatúry ústavného súdu tiež vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03, III. ÚS 59/05).

Ústavný súd zastáva názor, že iba samotná dĺžka napadnutého konania (aj napriek tomu, že okresný súd vo veci samej do času podania tejto sťažnosti právoplatne nerozhodol) ešte sama osebe, aj vzhľadom na konkrétne okolnosti posudzovanej veci, nezakladá dostatočné dôvody k vysloveniu porušenia sťažovateľmi označených práv o to viac, že doterajšia dĺžka napadnutého konania nepredstavuje tak závažný a ústavne relevantný zásah do podstaty a účelu základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva

podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý by odôvodňoval prijatie sťažnosti na ďalšie konanie (m. m. II. ÚS 93/03).

Z obsahu spisu totiž vyplýva, že v napadnutom konaní okresný súd meritórne rozhodol uznesením z 9. septembra 2016, ktoré bolo následne v odvolacom konaní zrušené a vec vrátená krajským súdom na ďalšie konanie. Ústavný súd považuje za podstatné z hľadiska posudzovania ústavnej akceptovateľnosti doterajšieho postupu okresného súdu v napadnutom konaní, že sťažovatelia nie bezvýznamným spôsobom prispeli k predĺženiu napadnutého konania uplatňovaním námietok vo vzťahu k súdnej komisárke aj ustanovenému znalcovi, ako aj žiadosťou o odňatie veci súdnej komisárke súdom. Uplatňovanie procesných práv účastníkov konania síce nemôže byť na ťarchu účastníkov konania, avšak je objektívne spôsobilé predĺžiť konanie, pričom za také predĺženie konania nemôže niesť zodpovednosť ani okresný súd. Za ešte závažnejšiu považuje ústavný súd skutočnosť, že okresný súd sťažovateľom uložil poriadkové opatrenie z dôvodu hrubého sťažovania postupu súdu v konaní pre nespriístupnenie nehnuteľnosti pre účel jej ocenenia znalcom.

Ústavný súd konštatuje, že po podaní odvolania sa spis nachádzal na krajskom súde po dobu desiatich mesiacov a okresný súd v tomto období objektívne nemohol vo veci konať.

Prihliadajúc na doterajšiu dĺžku napadnutého konania pred okresným súdom (viac ako tri roky), k vydaniu meritórneho rozhodnutia a k opísaným okolnostiam danej veci (výrazný podiel sťažovateľov na predĺžení konania), ústavný súd konštatuje, že nezistil v doterajšom postupe okresného súdu prietahy takej ústavne relevantnej intenzity, že by ich bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že medzi namietaným postupom okresného súdu v napadnutom konaní a sťažovateľmi označeným základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právom podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by po prijatí ich sťažnosti

na ďalšie konanie mohla reálne viesť k vysloveniu ich porušenia. Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľov v tejto časti na predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

II.2 K namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v odvolacom konaní

Sťažovatelia namietajú porušenie svojich práv aj postupom krajského súdu v odvolacom konaní. V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že predpokladom vyslovenia porušenia sťažovateľov označených práv je trvajúce súdne konanie, v ktorom je sťažovateľmi označený súd nečinný alebo je jeho postup neefektívny takým významným spôsobom, že ide o stav, ktorý je nezlučiteľný s požiadavkami vyvoditeľnými z čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd pri posudzovaní sťažností, ktorými sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej poskytuje týmto právam ochranu len vtedy, ak bola sťažnosť pred ústavným súdom uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu tohto práva ešte mohlo dochádzať alebo porušenie v tom čase ešte mohlo trvať (m. m. I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Ak v čase, keď sťažnosť bola ústavnému súdu doručená, už nemôže dochádzať k porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (napr. II. ÚS 55/02). Uvedený právny názor ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre uplatňuje aj vo vzťahu k právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorého vyslovenia porušenia sa sťažovatelia taktiež domáhajú.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažovatelia podali sťažnosť, ktorou namietajú aj postup krajského súdu v napadnutom konaní v čase (9. marca 2018, pozn.), keď krajský súd rozhodol o odvolaní (30. augusta 2017, pozn.) a zároveň vrátil spis okresnému súdu na ďalšie konanie (9. októbra 2017, pozn.). Z uvedeného zistenia teda vyplýva, že v sťažnosti označený porušovateľ v 2. rade – krajský súd už v čase podania

sťažnosti zjavne nemohol porušovať ústavou garantované základné práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a ani práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru .

Vzhľadom na uvedené ústavný súd dospel k záveru, že vo veci sťažovateľov v čase podania sťažnosti už nešlo o trvajúci zásah zo strany krajského súdu, ktorého sťažovatelia označili ako porušovateľa v 2. rade svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, čo vylučuje, aby mohol po prípadnom prijatí tejto časti sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť porušenie sťažovateľmi označených práv. Ústavný súd preto sťažnosť aj v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľov, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľom obrátiť sa opätovne so sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti v napadnutom konaní pred okresným súdom podľa ich názoru naďalej dochádzalo k zbytočným priet'ahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. apríla 2018